

Подарилъ :

6. Окт. 1933

СЛОВОСЪЧИНЕНИЕ.

123. Ные вече разглядахмы различни-ты строе думы и научихмы ся да ги распознаваме и да ги скланямы и спрягамы. Сега да видимъ какъ ся собирать и свързвать помежду си за да ся изричя пълно мысленіе. На това ще ны научи *словосъчине-ніе-то*.

124. Всяка дума прѣдставлява по една *идеѣ*, по единъ *наумъ*, кой-то имамы за нѣкой прѣдмѣтъ или за нѣкое свойство или качество. Кога си прѣсмѣтнемъ въ ума и прѣжедимъ дали една идея прилѣга или не на другѣ идеѣ тогава *сѣдимъ*, или *мыслимъ* и въ ума си правимъ *сѣжденіе*. Напр. съ думѣ *Стоянь* азъ изричамъ идеѣ, коѣ-то имамъ за единъ чловѣкъ, а съ думѣ *болень* изричамъ другѣ идеѣ; ако поерѣщнѣ и прѣсмѣтнѣ въ ума си тыя двѣ идеи на видѣ, че една-та прилѣга на другѣ-тѣ, азъ щѣ си направѣ едно сѣжденіе, кое-то изричамъ съ думы: *Стоянь е болень*.

125. Сборъ отъ думы, съ кои-то ся изричя едно сѣжденіе, наричя ся *прѣдложеніе* или *слово*. Въ горній примѣръ: *Стоянь е болень* имамы едно прѣдложеніе.

123. Что ны учи словосъчине-ніе-то? — 124. Что е сѣжде-ніе? — 125. Что е прѣдложеніе?